

собственикъ-тѣ му рѣкъ. Писмо-то гласяло така : —

“Низлѣзль отъ Германскы Христіанскы Императоры, отъ Испанскы Католическы Царіе, отъ Австрійскы Ерцхерцозы, и отъ Бургундскы Херцозы, които всички сѣ ся отличили като защитници на Римо-Католическъ-тѣ вѣрѣ, азъ съмь твърдо рѣшенъ да вървѣмь по стѣпки-тѣ на правдѣды-тѣ си. Единъ калугеръ, заблуденъ въ лудость-тѣ си, въстава противъ вѣрѣ-тѣ на Христіанскый-тѣ свѣтъ. Царства-та си, силѣ-тѣ си, пріятели-тѣ си, съкровище-то си, тѣло-то и кръвь-тѣ си, мысли-тѣ и животъ-тѣ си ще жертвувамъ, за да въспрѣмь напрѣдѣкъ-тѣ на това нечестіе. Азъ ще свалѣмь сега Августинецъ-тѣ Лутеръ отъ службѣ-тѣ му, като му запрѣтявамъ да не прави ни най-малко смущеніе между народъ-тѣ. Азъ ще отлѣчѣмь тогазъ него и привѣрженници-тѣ му отъ церквѣ-тѣ, като явны еретицы, и ще употрѣбѣмь противъ тѣхъ всички-тѣ средства, които быхъ докарали съсыпваніе-то имъ. Призовавамъ членове-тѣ на държавы-тѣ да ся обнасятъ като вѣрни Христіани.”

Тѣзи думы не были пріеты отъ всѣкы единъ отъ онѣзи, къмъ които были отправены. Карлъ, като младъ и буенъ, не былъ упа-